

HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 13 DECEMBRIE 1973¹

Sociaal Fonds voor de Diamantarbeiders
împotriva NV Indiamex și Association de fait De Belder

**(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare,
formulată de Tribunal du travail din Anvers)**

„Taxe naționale cu efect echivalent”

Cauzele conexate 37/73 și 38/73

În cauzele conexate 37/73 și 38/73

având fiecare ca obiect o cerere adresată Curții de Justiție, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de către Tribunal du travail din Anvers pentru pronunțarea, în litigiile pendinte în fața acestei instanțe, între

Sociaal Fonds voor de Diamantarbeiders din Anvers

și

NV INDIAMEX din Anvers (cauza 37/73),

și

ASSOCIATION DE FAIT DE BELDER din Anvers și asociații aceștia Joris W. L. De Belder și Robert De Belder (cauza 38/73),

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea dispozițiilor Tratatului CEE și ale Regulamentului nr. 950/68 al Consiliului (JO 1968, nr. L 172) privind instituirea Tarifului Vamal Comun de la 1 iulie 1968, referitoare la aplicarea de către statele membre, de la această dată, a taxelor cu efect echivalent drepturilor vamale la importurile care provin în mod direct din țări terțe,

CURTEA,

constituită din domnii R. Lecourt, președinte, M. Sørensen, președinte de cameră, R. Monaco, (raportor), J. Mertens de Wilmars, H. Kutscher C. Ó Dálaigh și A. J. Mackenzie Stuart, judecători,

avocat general: domnul J. P. Warner
grefier: domnul A. Van Houtte

pronunță prezenta

---

¹ Limba de procedură: olandeza.

HOTĂRÂRE

1 Prin hotărârile din 23 februarie 1973, primite la grefa Curții la 7 martie 1973, Tribunal du travail din Anvers a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, mai multe întrebări privind interpretarea anumitor dispoziții din tratat și din Regulamentul nr. 950/68 al Consiliului din 28 iunie 1968 (JO 1968, L 172) privind instituirea Tarifului Vamal Comun;

2 din dosare reiese că aceste întrebări au fost ridicate în cadrul unui litigiu privind perceperea unei taxe la importul de diamante brute care provin în mod direct din țări terțe, taxă folosită în scopuri sociale;

3 întrebările adresate au scopul esențial de a arăta dacă și în ce măsură statele membre pot institui sau menține, după 1 iulie 1968, taxe cu efect echivalent drepturilor vamale, percepute la importul produselor care provin în mod direct din țări terțe, și în ce condiții acestea sunt eventual obligate să le elimine;

4 întrucât aplicarea unor astfel de taxe intră în speță sub incidența regimului schimburilor cu țările terțe, instituit la articolul 3 litera (b) din tratat și, în special, a principiilor care reglementează uniunea vamală, precum cele enunțate la articolul 9;

5 uniunea vamală, care este unul dintre fundamentele Comunității, implică, pe de o parte, eliminarea drepturilor vamale între statele membre și a oricăror taxe cu efect echivalent;

6 această eliminare are ca scop instituirea liberei circulații a mărfurilor în cadrul Comunității;

7 prin urmare, aceasta trebuie să fie suficient de cuprinzătoare pentru ca orice barieră pecuniară, administrative sau de alt tip, să fie eliminate, în scopul realizării unificării pieței între statele membre;

8 pe de altă parte, uniunea vamală implică stabilirea unui tarif vamal unic pentru întreaga Comunitate, astfel cum este prevăzut la articolele 18 - 29 din tratat;

9 acest tarif comun vizează realizarea egalizării taxelor vamale pe care le suportă la frontierele Comunității produsele importate din țările terțe, pentru a evita orice deviere a schimburilor comerciale în raporturile cu aceste țări și orice denaturare a liberei circulații interne sau a condițiilor concurenței;

10 cu toate că, spre deosebire de prima secțiune a capitolului privind uniunea vamală (articolele 12 - 17) din tratat, secțiunea 2 din același capitol (articolele 18 - 29) nu menționează „taxele cu efect echivalent drepturilor vamale“, absența acestei menționări nu înseamnă că astfel de taxe pot fi menținute și, cu atât mai mult, instituite;

11 întrebarea referitoare la aplicarea acestor taxe în schimburile comerciale cu țările terțe trebuie să fie rezolvată luând în considerare atât cerințele rezultând din stabilirea Tarifului Vamal Comun, cât și pe cele rezultând din politica comercială comună, în sensul articolelor 110 - 116 din tratat, care, în temeiul articolului 3 litera (b), citat anterior, reglementează regimul schimburilor comerciale cu țările terțe;

12 Tariful Vamal Comun a fost instituit pentru Comunitate, în componența inițială a acesteia, prin Regulamentul nr. 950/68 al Consiliului, intrat în vigoare la 1 iulie 1968;

13 deși acest regulament nu prevede în mod expres eliminarea sau egalizarea altor taxe decât drepturile vamale propriu-zise, din obiectivele sale rezultă, totuși că acesta le interzice statelor membre să modifice, prin impuneri care se adaugă acestor drepturi, nivelul de protecție definit de Tariful Vamal Comun;

14 chiar în absența caracterului protecționist, existența unor asemenea taxe poate fi inconciliabilă cu cerințele unei politici comerciale comune;

15 în conformitate cu articolul 113 alineatul (1) din tratat, politica comercială comună are la bază principiile uniforme, în special în ceea ce privește modificările tarifare, încheierea de acorduri tarifare și comerciale, uniformizarea măsurilor de liberalizare, politica de export, precum și măsurile de protecție comercială.

16 definiția acestor principii uniforme implică, la fel ca și însuși tariful comun, eliminarea disparităților naționale, fiscale și comerciale care afectează schimburile comerciale cu țările terțe;

17 evaluarea acestor cerințe, atât în privința stabilirii Tarifului Vamal Comun, cât și a politicii comerciale revine, în fiecare caz, Comisiei sau Consiliului;

18 prin urmare, rezultă că, după instituirea Tarifului Vamal Comun, tuturor statelor membre le este interzis să introducă în mod unilateral noi taxe sau să ridice nivelul celor aflate deja în vigoare;

19 în ceea ce privește taxele existente, constatarea incompatibilității acestora cu tratatul și obligația de a le elimina depind de evaluarea prealabilă a autorităților comunitare;

20 rezultă că astfel de taxe nu pot fi considerate incompatibile cu dreptul comunitar decât datorită efectului dispozițiilor adoptate de Comunitate;

21 prin urmare, o interdicție a taxelor de asemenea natură rezultă în special din dispoziții, care nu fac obiectul prezentei cauze, adoptate în domeniul politicii agricole comune, al acordurilor comerciale încheiate de Comunitate și al regimurilor de asociere existente între Comunitate și anumite state;

22 prin urmare, este necesar să se răspundă întrebărilor adresate că statele membre nu pot, după instituirea Tarifului Vamal Comun, să introducă în mod unilateral noi taxe la importurile care provin în mod direct din țările terțe sau să ridice nivelul taxelor existente la acea dată;

23 în ceea ce privește taxele deja existente, realizarea politicii comerciale comune trebuie să determine eliminarea tuturor disparităților fiscale și comerciale naționale care reglementează schimburile comerciale cu țările terțe;

24 întrucât realizarea unei astfel de politici comerciale comune este de competența exclusivă a Comunității, egalizarea altor impuneri decât drepturile vamale propriu-zise pentru toate statele membre sau eliminarea acestora presupune intervenția Comunității;

25 prin urmare, reducerea sau eliminarea taxelor existente la importurile care provin în mod direct din țări terțe este de competența instituțiilor comunitare;

Cu privire la cheltuielile de judecată

26 întrucât cheltuielile pretinse de Comisia Comunităților Europene, care a prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări și întrucât procedura are, în raport cu părțile din acțiunea principală în fiecare cauză, un caracter incidental față de procedura din fața instanței naționale, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

pentru aceste motive,

având în vedere actele de procedură;

după ascultarea raportului judecătorului raportor;

după ascultarea observațiilor orale ale societății Indiamex, ale Association de fait De Belder și asociațiilor acesteia, Joris W. L. De Belder și Robert De Belder, ale Sociaal Fonds voor de Diamantarbeiders și ale Comisiei Comunităților Europene;

după ascultarea concluziilor avocatului general;

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 3, 9 - 29, 110 - 116, 177 și 238;

având în vedere Regulamentul nr. 950/68 al Consiliului din 28 iunie 1968 privind instituirea Tarifului Vamal Comun (JO 1968, nr. L 172);

având în vedere Protocolul de stabilire a statutului Curții de Justiție a Comunității Economice Europene, în special articolul 20;

având în vedere Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările adresate de Tribunal du travail din Anvers, în conformitate cu hotărârile pronunțate de această instanță la 23 februarie 1973, hotărăște:

1) Statele membre nu pot introduce în mod unilateral, după instituirea Tarifului Vamal Comun, noi taxe la importurile care provin în mod direct din țările terțe sau să ridice nivelul taxelor existente la acea dată.

2.) Reducerea sau eliminarea taxelor existente la importurile care provin în mod direct din țări terțe este de competența instituțiilor comunitare.

Lecourt	Sørensen	Monaco	
Mertens de Wilmars	Kutscher	Ó Dálaigh	Mackenzie Stuart

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 13 decembrie 1973.

Grefier

Președinte

A. Van Houtte

R. Lecourt